

autorka:Sandra Danková

ODPUSTENIE

Dnes je pondelkové ráno, vrabce čvirikajú, slnečné lúče zasvietia do izby trinásťročnej Márie. Slniečko ju poštekľí popod nos. Mária sa preberie, pozrie na hodiny a s neprekvapujúcim tónom zahlási: „Jasné! Zase meškám." Len ako to dopovedala, do izby vstúpila jej mama so slovami: „Ty ešte leňošíš v posteli? Za päť minút nech ťa vidím dole, otec na teba čaká!" Mária sa hneď postavila, utekala si umyť zuby, učesala sa a rýchlo obliekla na seba to čo mala po ruke. Schmatla batoh a utekala dole schodmi. Cez okno videla, ako ju pri aute netrpezlivo čaká jej otec. Rýchlo nazula botasky, letela ako víchor k autu. Otvorila dvere a nasadla. Otec sa zasmial a dupol na plyn. O chvíľku bola Mária pri škole. Rýchlo vystúpila z auta a utekala do školy.

„To už zvoní?" : zahlásila, len ako si sadla na svoje miesto. Vošla učiteľka do triedy: „Dobré ráno deti." Deti sa slušne odzdravili a sadli si. „Chcela by som Vám predstaviť vašu novú spolužiačku." : vyhlásila učiteľka. Otvorili sa dvere, do triedy vstúpilo kučeravé dievča s veľkými, vyľakanými očami. „Predstav sa svojim spolužiakom ":postrčila učiteľka Betku. S trasúcim hlasom povedala: „Ahojte, ja som Betka." Nastalo ticho, všetci si ju skenovali. Radšej si sadla.

„Konečne koniec hodiny!" : zašomrala si Mária. Len ako odišla učiteľka z triedy, okolo Betkinej lavice sa postavili tri dievčatá. Bola to slávna skupinka z 8.A. Najvyššia z nich bola Bella, bola to ich vodkyňa. Vedľa nej stáli Lisa a Nela. „Takže ty si Betka." : povedala uštipačne Bella. Betka sa usmiala. „Áno som, budeme kamarátky?" :pýtala sa slušne. „My dve? Si robíš srandu! Ja sa nebudem baviť s niekym, kto chodí oblečený ako ty!": Bella sa začala smiať. Lisa a Nela len prikyvovali. Mária zbystrila zrak. Nenávidela ich,volala ich primadony. Postavila sa k Betke: „Bella nechaj ju! Nikto nie je zvedavý na tvoje výlevy!" Bella stíchla a odišla. „Ďakujem! Máš to u mňa! Ja som Betka." :povedala a pousmiala sa. „Ja som Mária.Teší ma.Nechceš ísť dnes po škole ku mne?:opýtala sa. Betka hneď zareagovala: „Veľmi rada!" Len ako sa dievčatá zoznámili, hneď ich vyhánala učiteľka na prestávku.

„Ó bože, ide sem!": zvýskla Mária. Betka sa nechápavo opýtala: „Kto?" Mária vzdýchla: „Veď predsa Kevin z 9.B! Najkrajší chalan na škole! Všetky baby po ňom idú." Betka už chápala a zvedavo sa opýtala: „Aj ty?" Mária sa začervenala a neodpovedala.

„Už som doma a prišla na návštevu kamarátka, nevádí?: opýtala sa Mária. „Vôbec nie." ozvala sa mama z kuchyne. Baby sa presunuli do izby. Len ako Mária zatvorila dvere, Betka zahlásila: „Čo ty a Kevin? Chodíte spolu?" Mária vyšpulila oči. „Prosím!": zhýkla. „Tak prečo sa tak červenáš, keď je nablízku?": vypytovala sa Betka. „Och! Povieť ti to, ale je to tajomstvo!": povedala Mária. Betka len prikývla. „Páči sa mi už hrozne dlho! Píšem o ňom básne." zasnívavo povedala Mária. „Tak prečo nejdeš za ním?": drgla do nej Betka. Mária hneď odvrkla: „Zbláznila si sa! Stále za ním behá Bella a tá jej banda! Ešte by to zistila!" Betka len vzdýchla a povedala: „No dobre. Keď to tak chceš. A nepožičiالا by si mi tie básne?" Mária zaskočeno zareagovala: „Načo ich chceš?" Betka sa zakoktala: „No predsa, hm... Chceme si ich prečítať." Mária sa zamyslela ale nakoniec jej ich dala.

„Dnes je ešte len utorok? Joj! Ale aspoň dnes prídem na čas." : rozospatá Mária zahlásila. Vstala, umyla sa, obliekla sa a hurá do školy. Len ako prišla ku školským dverám, neverila vlastným očiам. „Tá zradkyňa!": nahnevane povedala. Po chodbách školy boli vylepené Mariine básne o Kevinovi. So slzami v očiach sa predierala deťmi, ktoré sa jej vysmievali. Na druhej strane chodby stál Kevin. Pozrel sa na ňu a odišiel. „Čo ty romantička! Si si myslela, že získaš môjho chalana?": Bella sa začala smiať. „Tvojho chalana?": Mária nechápavo povedala. „Áno! Moja zlatá si si myslela, že on by chcel teba? Ozaj poďakuj sa tvojej kamoške Betke za mňa." vyrývavo zahlásila Bella. Mária rýchlo utekala do triedy. Tam ju čakala Betka. Len ako Mária vstúpila, Betka sa jej hneď prihovorila: „Ja ti to vysvetlím." Mária zdvihla ruku a dala Betke facku: „Si obyčajná zmija! Väčšia ako Bella! Otočila sa a utekala s plačom domov.

„Už si doma? Nejako skoro." vyšla mama z kuchyne. Keď zbadala Máriu schúlenú ako plače, hneď sa k nej rozbehla. Mária jej všetko vyrozprávala. „Mala by si si ju vypočuť." povedala jej mama. „Nie! Nenávidím ju!": so slzami v očiach povedala Mária. „Dobre. Len pochybujem, že Betka by bola toho schopná. Ak chceš, zajtra ostaň doma." usmiala sa mama. Mária mamu hneď objímala: „Si tá najlepšia mama!"

Je streda ráno. Mária ležala v posteli ako bez života. Celý deň sa jej snažila dovolať Betka. Mária ju nechcela vidieť. Márii zazvonil mobil: „Betka ty si nezlomná!“ Pozrela na mobil a čo nevidí. Volal jej Kevin. Zrušila ho, myslela si, že ju chce len vysmiať. Mária strávila celý deň v posteli.

„Nie! Štvrtok!“ : zahundrala Mária. Nemala chuť sa vrátiť do školy. Keď ju otec vysadil pred školou, Mária si vzdychla. Nabrala odvahu. Vstúpila do školy, všetci po nej pozerali a ukazovali na ňu. Zazvonilo. Sadla si do lavice a snažila sa prežiť deň v škole. Keď skončila hodina, učiteľka vyháňala na prestávku, mali ísť von. Mária si išla sadnúť do parku, nikto tam nechodí. Sadla a rozmýšľala, kým sa neozvalo: „Tak tu si. Hľadal som ťa.“ Pred Máriou stál Kevin. Mária sa ani naňho nepozrela. Sadol si ku nej a snažil sa naviazať kontakt: „Máš obrovský kontakt.“ Mária prevrátila oči: „Na strápnenie sa? Ďakujem.“ Kevin sa pousmial. „Bál som sa o teba!“ : chytil ju za ruku. Nechápavo sa naňho pozrela: „Čo! O mňa? Prečo! Veď ty chodíš s Bellou!“ Kevin sa začal smiať: „Nie nechodím! To sú výplody jej fantázie. Ale mám dievča.“ Mária bola potešená, ale na druhú stranu aj smutná: „Tá musí byť šťastná, že ťa má!“ Kevin skrivil ústa: „Ja som šťastný, že mám ju. Len si smutná! Moje dievča nesmie byť smutné.“ Chytil Márii hlavu a pobožkal ju. Mária bola šťastná. Obávavo sa spýtala: „Chalani sa ti nebudú smiať?“ Kevin sa zasmial: „Šibe ti? Chalani o tebe hovoria, že si najkrajšia baba na škole. Páčiš sa mi odvtedy, ako sa poznáme.“ Mária bola celá šťastná, hneď ho objala. „Mala by si ísť za Betkou. Ona za nič nemôže. Básne ukázala len mne, ale je to moja chyba, lebo mi ich Bella ukradla.“ : smutne povedal. „Ty za nič nemôžeš. Už bežím za ňou! Zatiaľ.“ : povedala Mária s úsmevom na tvári.

„Tak tu si!“ : s úsmevom povedala Mária. „Prepáč, ja...“ : Betka nestihla ani dopovedať. „Ja viem o všetkom. Ty mne prepáč.“ : Mária sa usmiala a silno objala Betku. Deti v škole sa prestali smiať Márii, Bella skoro pukla od závesti, keď zistila, že Kevin chodí s Máriou, Betka a Mária boli nerozlučné kamarátky.

Odpustenie síce nezmení minulosť, ale dáva šancu budúcnosti.